

۲۰۱۷/۰۸/۳۱

پوهندوی آصف بهاند

د افغانستان پر ماشومانو او کوچنیانو باندې

د تاوتریخوالي سونامي

لومړۍ برخه

تاو تريخوالی لکه تندر له بل ځای څخه نه را پرېوزي، بلکي همدا ټولنه ده او همدا مشران دی چې له کوچنیانو او ماشومانو سره يي په پوهيدنه يا نه پوهيدنه کي، په رنگارنگ بڼو سره کوي. زمور د گلاليو ماشومانو او کوچنیانو سترگي او څيري مور ته وايي:

مور د ژوند په هغه پړاو کي يو چې نه غواړو د خبرو اوریدو
په ځای مو پر مخ څپيري ولگيري، مور نه غواړو چې د مثبتو
لوستونو او موزیک د اوریدو پر ځای د ټوپک او بمونو درزا واورو.

*****

د ماشوم د حقونو اړوند، که د افغانستان ټولنه، په ټول کي و ارزول شي،
داسي بايد و ويل شي چې زمور ټولنه د ماشومانو او کوچنیانو له پاره
د مخکي پر مخ د يوه ريښتيني دوزخ حيثيت لري.

د کوم دليل او قانونه له مخي دا کوچنيان وهل شوي او رپرول شوي دي؟

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرولو مخکي په خبر و لولئ

په ټوله نړۍ، په تیره زموږ په هیواد افغانستان کې تجربو بنودلې ده چې له ماشومانو او کوچنیانو سره تاو تریخوالی، د یوې ټولني د بربادې اساس جوړوي. زموږ په ټولنه کې دا منفي کار د سواد، تعلیم او پوهې د نشتوالي یا ضَعْف په وجه، له ډیر پخوا نه موجود و او لکه میراث، نوږو نسلونو ته هم رسيدلی دی.

همدې ستونزو ته په کتو سره او د نوي نسل د روزلو له نهضت سره د مرستې په پار، ما گڼې **مقالې** وليکلې چې یوې ته مي د **«له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي ستونزه»** سرلیک وټاکه، په څو برخو کې مي خپره کړه او وروستی برخه يې د ۲۰۱۷ کال د اپریل په اوه ویشتمه نیټه (۲۰۱۷/۰۴/۲۷) پرلیکه شوه.

په یاده مقاله کې مي بنودلې و چې تاوتریخوالی یوازې فزیکي زورنه او وهل ټکول نه دي، بلکې نور ډیر ډولونه هم لري چې د نا پوهیدني په حالت کې يې زموږ ډیری افغانان خپل حق گڼي. لکه ماشوم یا کوچني ته بښکځلي کول او چغې ورباندې وهل چې بښايي ځينو مشرانو ته دا یوه ساده موضوع بښکاره شي، خو په دي نه پوهیږي چې ماشومانو او کوچنیانو باندې په قهر چيغې وهل او بښکځلي کول د هغوی رواني ماني او د شخصیت غر نړوي او داسې يې له ماتي سره مخ کوي چې بیا د رغیدو او ترمیم نه وي او په حقیقت کې مور راتلونکي ټولني ته یو معیوب غړي ور وړاندې کوي.

زموږ د ټولني دا او دي ته ورته په لکونو کوچنیان د خپل ماشومتوب له دوه سلني حقونو هم نه دي برخمن، مسولیت يې چا ته ور له غاړې دی؟

په تیرو مقالو کې ما د تاو تریخوالي **دغو** ډولونو ته نغوته کړې وه:

زموږ د ټولني عيني ستونزو او تجاریو ته په کتو سره، د ماشومانو او کوچنیانو پر ضد تاوتریخوالی په لومړي گام کې په دریو برخو باید و ویشل شي:

۱ - رواني تاوتریخوالی:

(ژبنی تاو تریخوالی، ډارول، بښکځلي کول، بد رد ویل، تهدیدول او ډول، ډول نور رواني فشارونه)،

۲ - جسمي تاوتریخوالی:

(وهل ټکول، شاقه کارونه، جگړو ته اړ ایستل)،

د پاڼو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

۳ - جنسي تاوتريخوال.

له ماشومانو او کوچنيانو سره د تاوتريخوالي دغه ډولونه چې ما په نښه کړي دي، بنيايي نيمگري به وي، خو اساسي برخې يې همدا دي چې هره برخه يې بيا بنيايي په ځانگو هم و ویشل شي چې له بده مرغه مور ته او زموږ ټولني کي يې ميراثي بڼه غوره کړي ده او ما يې د حل يوه لار په خپلو تيرو مقالو کي بنوولي وه چې لنډيز يې دلته بيا را اخلم:

«د عيني محسوسو تجاربو له مخي چې زموږ ټولنه مطالعه شي، دا ثابتيري چې هر هغه مشر چې له کوم کشر سره تاوتريخوالي کوي، خامخا له هغه مشر سره د ماشومتوب او کوچنيوالي په دوران کي دي ته ورته تاوتريخوالي شوي دي، چې دي يې اوس په شعوري يا غير شعوري توگه، په عقدي ډول له خپلو کشرانو سره کوي. مور مشران بايد دغي ترخي تکراريدونکي تجربې ته او دي ترخه حقيقت ته په کتو سره دي تاوتريخوالي ته د پای ټکي کيږدو، هغه داسي چې دا قرباني ورکړو چې له مور سره په شوي تاوتريخوالي سترگي پټي کړو، و نه تير شو، خو دا عقده او دا ترخه تجربه چې له نسلونو، نسلونو تر مور پوري را رسيدلي ده، بل نسل ته و نه ليږدول شي او که يې لکه د تيرو نسلونو په شان چې مور ته يې را سپارلي ده او مور يې راتلونکي نسل ته وسپارو، نو له راتلونکي نسلونو سره به مو له دي نه هم ستره جفا کړي وي، لکه تيرو نسلونو چې له مور سره کړي ده.

کله چې مور له ماشومانو او کوچنيانو سره د تاوتريخوالي له لاري عقدي چلند کوو، نو په حقيقت کي مور د هغوی د ذهن په کرونده کي د عقو او ستونزو تخم کړو چې په زلميتوب او له هغه نه وړاندي په ژوند کي د هغوی هر څه په زهر و لري.»

د لومړي برخي پای